

ការកសាងសមត្ថភាពគ្រូបង្រៀនមុខវិជ្ជាស្នែងនៅប្រទេសកម្ពុជា៖ ដំណើរឆ្ពោះទៅរកអន្តរាគមន៍គោលនយោបាយនាពេលអនាគត

ក្រិះ ងារុធ

អ្នកស្រាវជ្រាវ វិទ្យាស្ថាន CDRI

ជា សត្យា

អ្នកស្រាវជ្រាវ វិទ្យាស្ថាន CDRI

ហេង សុខមាន

ជំនួយការស្រាវជ្រាវ វិទ្យាស្ថាន CDRI

របៀបយោងអត្ថបទនេះ៖

Nhem Davut, Chea Sathya and Heng Sok Mean. 2025. *STEM Teacher Capacity Building in Cambodia: Towards Future Policy Interventions*. Policy Brief 2025, No. 04. Phnom Penh: CDRI.

សារសំខាន់ៗ

- ក្នុងចំណោមសកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំជាច្រើន សកម្មភាពដែលផ្ដោតលើវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា វិស្វកម្ម និងគណិតវិទ្យា (ស្នែង-STEM) ភាគច្រើន រួមមាន សិក្ខាសាលា និងការបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងសាលារៀន។ ជិត ៨០% នៃគ្រូបង្រៀនទាំងអស់ដែលបានចូលរួមក្នុងការសិក្សានេះ (n=401) ធ្លាប់បានចូលរួមសិក្ខាសាលាយ៉ាងហោចណាស់ម្តង ប៉ុន្តែមានគ្រូបង្រៀនតែពាក់កណ្តាលប៉ុណ្ណោះដែលបានចូលរួមសិក្ខាសាលាដែលផ្ដោតលើមុខវិជ្ជាស្នែងយ៉ាងហោចណាស់ម្តង។
- ការសិក្សានេះបង្ហាញថា មិនមានភាពខុសគ្នារវាងយេនឌ័រ ក្នុងការទទួលបាន ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំក្នុងមុខវិជ្ជាស្នែងទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ភាពខុសគ្នាគឺមានទៅតាមប្រភេទសាលារៀន៖ គ្រូបង្រៀននៅសាលាធនធាន ចូលរួមសិក្ខាសាលាស្នែងបានច្រើនដង ដោយសារការគាំទ្រលើការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំរបស់គម្រោងស្តែបអាប៍ (StepUP) ដែលផ្តល់មូលនិធិ និងធនធានដល់សាលារៀនគោលដៅនៃគម្រោង។
- សិក្ខាសាលាស្នែង ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយគ្រូបង្គាប់លើប្រធានបទពាក់ព័ន្ធ និងរួមបញ្ចូលសកម្មភាពប្រកបដោយការចូលរួម ប៉ុន្តែមានបញ្ហាប្រឈមទាក់ទងនឹងវិសាលភាព និងភាពពាក់ព័ន្ធទៅនឹងតម្រូវការរបស់សាលារៀន និងបុគ្គល។ ការតាមដាន និងការគាំទ្រ ធ្វើឡើងមិនទៀងទាត់ទេ អាស្រ័យលើការលើកទឹកចិត្តរបស់គ្រូក្នុងការសម្របខ្លួនទៅតាមការអប់រំស្នែង។

សេចក្តីផ្តើម

នៅប្រទេសកម្ពុជា ការអប់រំវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា វិស្វកម្ម និងគណិតវិទ្យា (ស្នែង-STEM) ត្រូវបានចាត់ទុកជាកត្តាជំរុញដ៏សំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គម។ នៅឆ្នាំ២០១៦ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានអនុវត្តគោលនយោបាយ ស្តីពីការអប់រំស្នែង

ដើម្បីជំរុញសិស្សានុសិស្សឱ្យចុះឈ្មោះចូលរៀនថ្នាក់វិទ្យាសាស្ត្របានកាន់តែច្រើន ដោយដាក់ចេញនូវគោលការណ៍ណែនាំជាច្រើនលើបញ្ហានេះ។ គោលការណ៍ណែនាំទាំងនេះរួមមាន បទប្បញ្ញត្តិយន្តការ កម្មវិធីសិក្សា និងធនធានថ្មីៗ ដែលទាក់ទង

នឹងការអប់រំស្នែង ក៏ដូចជាការវិនិយោគលើការកែលម្អ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាលារៀន ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ និងនីតិវិធីត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ។ គោលនយោបាយ ស្តីពីការអប់រំស្នែងនេះ ក៏មានគោលបំណងផ្តល់ការ លើកទឹកចិត្តដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមស្នែងដែរ (MoEYS 2016)។ ជាលទ្ធផល សៀវភៅណែនាំស្នែង និង អន្តរាគមន៍តាមរយៈការអនុវត្តគម្រោងនានា ក៏បាន បង្កើតឡើង។ ជាឧទាហរណ៍ ប្រទេសកម្ពុជាបាន ផ្តួចផ្តើមគម្រោងវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា សម្រាប់ ការអប់រំកម្រិតមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ (StepUP) ពីឆ្នាំ២០១៧ ដល់ឆ្នាំ២០២៥ ដែលផ្តោតលើការ លើកកម្ពស់ការអប់រំស្នែងនៅទូទាំង សាលាធនធាន ចំនួន៥០ សាលាបណ្តាញចំនួន ១០១ វិទ្យាល័យចំណេះ ទូទៅ និងបច្ចេកទេសចំនួន ៤ និងសាលាទូទៅចំនួន ១០៣^១ (ADB 2022)។

បើទោះបីជារាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ អំពី សារៈសំខាន់នៃការអប់រំស្នែង សម្រាប់ការឈានទៅដល់ គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ឆ្នាំ២០៥០ក៏ដោយ ក៏ប្រទេសកម្ពុជា នៅតែប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាធំៗក្នុងការអប់រំស្នែង។ ការចុះឈ្មោះចូលរៀនគន្លងវិទ្យាសាស្ត្រ បានធ្លាក់ចុះ យ៉ាងខ្លាំងពី ៩០% ក្នុងឆ្នាំ២០១២-២០១៣ មកត្រឹម ៣៤% ក្នុងឆ្នាំ២០២០-២០២១ (Kao, Chea, and Song 2022)។ ទន្ទឹមនឹងនេះ នៅថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា សិស្សជាច្រើនដែលរៀនគន្លងវិទ្យាសាស្ត្រ បានប្តូរ ទៅវិទ្យាសាស្ត្រសង្គមវិញ ដោយសារលទ្ធផលសិក្សា មិនសូវល្អ និងចាប់អារម្មណ៍តិចតួចលើមុខវិជ្ជាស្នែង (Kao, Chea, and Song 2024)។ លើសពីនេះ ប្រទេសកម្ពុជាប្រឈមនឹងការខ្វះខាតសម្ភារៈវិទ្យាសាស្ត្រ (ឧទាហរណ៍ បច្ចេកវិទ្យា ឧបករណ៍ពិសោធន៍) និងកង្វះ គ្រូបង្រៀនផ្នែកស្នែង ដែលមានគុណវិឌ្ឍគ្រប់គ្រាន់ ធ្វើ ឱ្យរារាំងដល់ការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងការ អប់រំស្នែង (MoEYS 2021)។ បញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ បង្ហាញឱ្យឃើញថា កត្តាជាច្រើនបានរួមចំណែក ដល់និន្នាការអវិជ្ជមានក្នុងការអប់រំស្នែងនេះ។ ដើម្បី ដោះស្រាយបញ្ហានេះ គ្រូបង្រៀនមានគុណវិឌ្ឍយ៉ាងសំខាន់

ក្នុងការកែលម្អឱ្យប្រសើរឡើងវិញ និងពង្រឹងការអនុវត្ត ក្នុងការបង្រៀនស្នែងរបស់ពួកគេ ដោយចូលរួមក្នុង សកម្មភាពកសាងសមត្ថភាព។

ដោយមើលឃើញពីបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ ជា ពិសេសបញ្ហាកង្វះគ្រូបង្រៀនស្នែងមានគុណវិឌ្ឍ គ្រប់គ្រាន់ យើងឃើញមានភស្តុតាងតិចតួចអំពី គ្រូបង្រៀនដែលបានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពពង្រឹង សមត្ថភាព ដើម្បីបង្កើនជំនាញ និងចំណេះដឹងរបស់ ពួកគេ ដែលធ្វើឱ្យមានភាពស្មុគស្មាញដល់កិច្ចខិតខំ ប្រឹងប្រែងបង្កើនគុណភាព ក្នុងការបង្រៀនមុខវិជ្ជា ស្នែង។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ បានពិនិត្យលើការ អនុវត្តបច្ចុប្បន្ន និងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំរបស់គ្រូ បង្រៀនស្នែង នៅតាមវិទ្យាល័យមួយចំនួនក្នុងប្រទេស កម្ពុជា។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ ប្រើវិធីសាស្ត្រចម្រុះ ដោយចាប់ផ្តើមពីការសម្ភាសបែបគុណវិស័យ ដែល ធ្វើឡើងចាប់ពីខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៤ ដល់ខែមករា ឆ្នាំ២០២៥ ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធចំនួន ៨៩នាក់ មកពីប្រាំខេត្ត និង រាជធានីភ្នំពេញ រួមមាន មន្ត្រីរាជការ នាយកសាលា និងគ្រូបង្រៀនស្នែង។ បន្ទាប់មក ការប្រមូលទិន្នន័យ បែបបរិមាណវិស័យ បានធ្វើឡើងតាមរយៈការចុះធ្វើ អង្កេតចាប់ពីខែមីនា ដល់ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៥ ជាមួយ គ្រូបង្រៀនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសចំនួន ៤០១នាក់ មក ពីវិទ្យាល័យចំនួន ៦០។ លទ្ធផលរកឃើញពីការសិក្សា ស្រាវជ្រាវនេះ ផ្តល់ជាអនុសាសន៍គោលនយោបាយ ដាក់លាក់មួយចំនួន។

លទ្ធផលស្រាវជ្រាវ

ឱកាស និងសមធម៌នៃការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ បានបង្ហាញពីកម្មវិធីការ អភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដ៏សម្បូរបែប សម្រាប់គ្រូបង្រៀន ថ្នាក់វិទ្យាល័យនៅប្រទេសកម្ពុជា។ កម្មវិធីទាំងនេះ រួមមានគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្នាក់ជាតិ ដូចជា សិក្ខាសាលាតាម គម្រោង និងសកម្មភាពនៅតាមសាលារៀន ដូចជា ការ បណ្តុះបណ្តាលតាមសាលារៀនដោយផ្ទាល់ ការប្រជុំ បច្ចេកទេស ការសង្កេតថ្នាក់រៀន និងការបង្រៀន

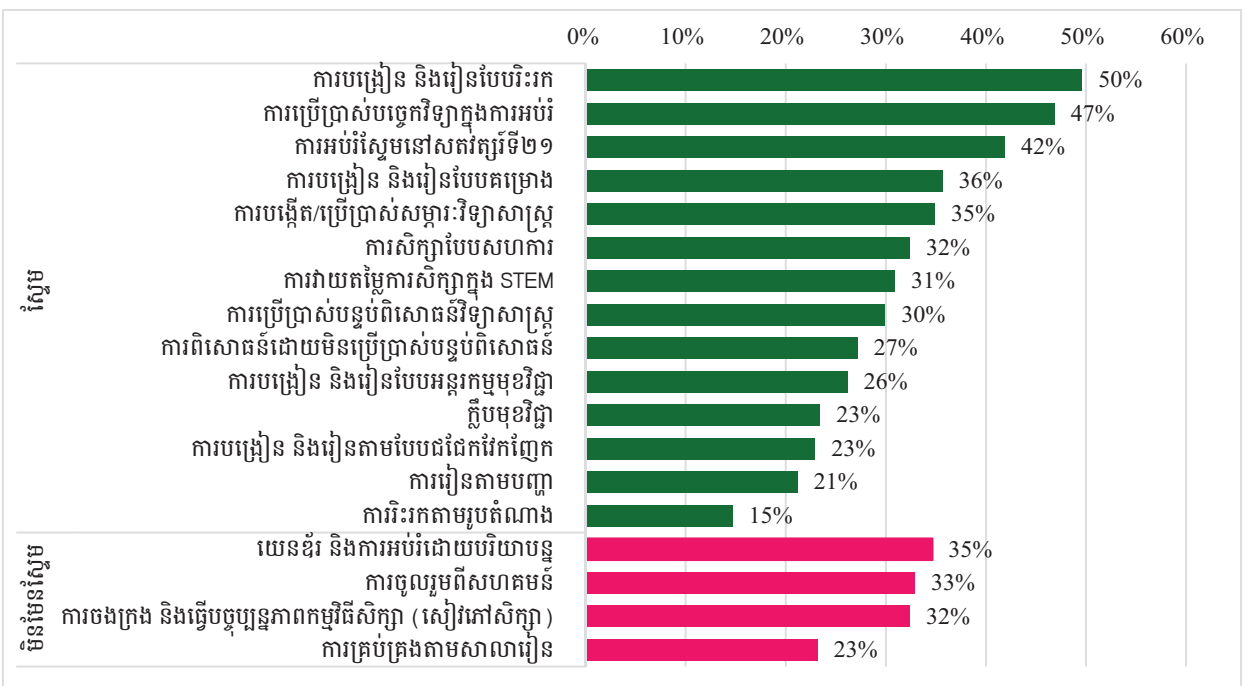
១ សាលាមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិកម្ពុជា នៅពេលធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ ចែកចេញជាបួនប្រភេទគឺ សាលាធនធាន សាលាបណ្តាញ សាលាធម្មតា និងវិទ្យាល័យបច្ចេកទេសទូទៅ។ ប្រភេទពីរដំបូង រួមជាមួយនឹងសាលាធម្មតា និងវិទ្យាល័យបច្ចេកទេសទូទៅមួយចំនួន បានចូលរួមក្នុងគម្រោង StepUP។

រវាងគ្រូបង្រៀននិងគ្រូបង្រៀនទៅវិញទៅមក។ លើសពីនេះ សកម្មភាពសិក្សាជាលក្ខណៈបុគ្គល ដូចជា ការស្រាវជ្រាវដោយខ្លួនឯងតាមអ៊ីនធឺណិត និងការបន្តការសិក្សាយកសញ្ញាបត្រផ្លូវការ ក៏រួមចំណែកដល់ទិដ្ឋភាពដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែរ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ សិក្ខាសាលានិងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលតាមសាលារៀនដោយផ្ទាល់ បានលេចចេញជាសកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំយ៉ាងសំខាន់ ដែលបានរៀបចំឡើងជាពិសេស ដើម្បីបង្កើនចំណេះដឹង និងជំនាញស្វែងរកសម្រាប់គ្រូបង្រៀន។

ទោះបីជាមានការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ កម្មវិធីការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំជាច្រើនក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនដែលបានចូលរួមសិក្ខាសាលាស្វែងរក គឺនៅតែមានកម្រិត។ ខណៈមានគ្រូបង្រៀន ៨០% បានចូលរួមសិក្ខាសាលាយ៉ាងហោចណាស់ម្តង នៅក្នុងអាជីពបង្រៀនរបស់ពួកគេ មានតែគ្រូបង្រៀនប្រហែល ៥០% ប៉ុណ្ណោះ ក្នុងចំណោមគ្រូបង្រៀនដែលចូលរួមក្នុងអង្កេត ដែលបានចូលរួមក្នុងសិក្ខាសាលា ដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទស្វែងរក ដូចជា ការសិក្សាតាមបែបវិវរក (IBL) ការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យា ឬទ្រឹស្តីអំពីស្វែងរក។ អត្រាចូលរួមសិក្ខាសាលាក្រោមប្រធានបទផ្សេងៗទៀត ដូចជា

ការសិក្សាតាមបែបគម្រោង (PjBL) ប្រតិបត្តិការសម្ភារៈបែបវិទ្យាសាស្ត្រ ការវាយតម្លៃ ការធ្វើការពិសោធន៍ និងការសិក្សាអន្តរមុខវិជ្ជាផ្នែកស្វែងរក (សូមមើលរូបភាពទី១) គឺមានកម្រិតទាបជាងនៅប្រធានបទផ្សេងទៀតដោយមានគ្រូបង្រៀនតែ ២០-៣០% ប៉ុណ្ណោះ ដែលបានចូលរួមសិក្ខាសាលាក្រោមប្រធានបទទាំងនេះ។ លើសពីនេះ ការបានទៅចូលរួមសិក្ខាសាលាស្វែងរកនានា គឺមិនមានការរើសអើងយេនឌ័រទេ ប៉ុន្តែមានភាពខុសគ្នាទៅតាមប្រភេទសាលារៀន។ ទិន្នន័យស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា គ្រូបង្រៀននៅសាលាធនធានមានឱកាសច្រើនជាងសាលាផ្សេងៗ ក្នុងការទទួលបានការចូលរួមសិក្ខាសាលាស្វែងរក។ គ្រូបង្រៀននៅសាលារៀនបណ្តាញ មានឱកាសតិចជាងគ្រូបង្រៀននៅសាលាធនធាន ហើយទន្ទឹមនឹងនេះដែរ គ្រូបង្រៀននៅសាលាទូទៅ មិនសូវទទួលបានការចូលរួមនោះទេ។ លទ្ធផលនេះបង្ហាញថា ឱកាសចូលរួមសកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំក្នុងការអប់រំស្វែងរក ត្រូវបានជំរុញជាចម្បងដោយអន្តរាគមន៍របស់គម្រោង ដោយសារសាលារៀនទាំងនេះ គឺជានៅក្រោមគម្រោងស្តែបអាបដែលផ្តល់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងបរិយាកាសបង្រៀនដែលមានការគាំទ្រខ្ពស់ ដើម្បីលើកកម្ពស់ដល់ការ

រូបភាពទី១៖ ការចូលរួមរបស់គ្រូបង្រៀនលើប្រធានបទស្វែងរក (n=401)

ប្រភព៖ ឯកសារពិភាក្សារបស់អ្នកនិពន្ធ

អប់រំស្នែម។ ហេតុដូច្នេះហើយ គ្រូបង្រៀនជាច្រើន នៅសាលាធនធាន និងសាលារៀនបណ្តាញទាំងនេះ មានការយល់ដឹង និងចូលរួមបានច្រើននៅក្នុងការ អនុវត្តស្នែម បើធៀបនឹងគ្រូបង្រៀននៅវិទ្យាល័យផ្សេង ពីនេះ។ ភស្តុតាងស្រាវជ្រាវនេះបញ្ជាក់ថា ទោះបីជា ការចូលរួមក្នុងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំប្រកបដោយ សមធម៌ គឺជាអាទិភាពនៅក្នុងក្របខណ្ឌការអភិវឌ្ឍ វិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំសម្រាប់គ្រូបង្រៀនថ្នាក់ជាតិក៏ដោយ (MoEYS 2019) ក៏មានបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនក្នុង បរិបទនៃការអប់រំស្នែម ដែលប៉ះពាល់ដល់ប្រសិទ្ធភាព ក្នុងការអនុវត្តការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។

នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ នៅតាមសាលាបណ្តាញ ហាក់ពុំសូវមានសកម្មភាព ប៉ុន្មានទេ មានតែនៅកម្រិតសាលារៀនប៉ុណ្ណោះដែល មានសកម្មភាព ដូចជាការប្រជុំបច្ចេកទេស ដែលជា រេទីកាទូទៅសម្រាប់ការចែករំលែកបទពិសោធន៍គ្នា ទៅវិញទៅមក ដោយមានគ្រូបង្រៀនជាង ៥៣% បាន ចូលរួមកិច្ចប្រជុំចំនួន ៤-៩ដងជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ជាធម្មតា កិច្ចប្រជុំនេះពិភាក្សាដោះស្រាយតែបញ្ហាគុកោសល្យ ទូទៅប៉ុណ្ណោះ មិនមែនជាការប្រជុំលើខ្លឹមសារស្នែមណា មួយទេ។ ជាក់ស្តែង ពុំមានការចែករំលែកចំណេះដឹងលើ ប្រធានបទស្នែម រវាងគ្រូបង្រៀននិងគ្រូបង្រៀននៅឡើយ ទេ។ ជាឧទាហរណ៍ គេរំពឹងថា អ្នកចូលរួមសិក្ខាសាលា នឹងចែករំលែកនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀន ដល់គ្រូបង្រៀន ដទៃដែលមិនបានចូលរួម ប៉ុន្តែពួកគាត់ពុំបានអនុវត្ត ដូចការរំពឹងទុកឡើយ។ នេះគឺបណ្តាលមកពីកត្តារួមផ្សំ ជាច្រើន ដូចជា សមត្ថភាពគ្រូបង្រៀនមានកម្រិត ក្នុង ការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងដែលបានសិក្សា កង្វះចំណាប់ អារម្មណ៍ពីសហការី និងការគាំទ្រមិនគ្រប់គ្រាន់ពី ថ្នាក់ដឹកនាំសាលា ដើម្បីពង្រឹង ឬសម្របសម្រួល ដំណើរការចែករំលែកចំណេះដឹង។ គ្រូបង្រៀនជាច្រើន នាក់បានកត់សម្គាល់ថា វាមានការលំបាកក្នុងការចែក រំលែកអ្វីដែលខ្លួនបានរៀនក្នុងរយៈពេលពីរ ឬបីថ្ងៃ ឱ្យ មានប្រសិទ្ធភាពក្នុងរយៈពេលត្រឹមតែមួយ ឬពីរម៉ោង។ ភស្តុតាងស្រាវជ្រាវនេះ បានបង្ហាញពីសារៈសំខាន់នៃ គំនិតផ្តួចផ្តើម ដែលត្រូវចាប់ពីថ្នាក់ក្រោមដល់ថ្នាក់លើ ក្នុងការលើកកម្ពស់ការអនុវត្តស្នែម នៅក្នុងចំណោម គ្រូបង្រៀនដូចគ្នា។

គុណភាពនៃការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ ក្នុងការអប់រំ ស្នែម និងការបង្រៀនស្នែម

ខ្លឹមសារ និងសកម្មភាពនានា

ក្រៅពីឱកាសទទួលបាន កម្មវិធីការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ជាប្រចាំក្នុងការអប់រំស្នែម មានទាំងចំណុចខ្លាំង និង ដែនកំណត់។ សិក្ខាសាលាស្នែម (ឬកម្មវិធីការអភិវឌ្ឍ វិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ) ផ្តល់នូវសកម្មភាពប្រកបដោយ ការចូលរួម និងខ្លឹមសារស្នែមដែលពាក់ព័ន្ធជាច្រើន។ ឧទាហរណ៍ គ្រូបង្រៀនមានឱកាសសហការជាមួយ គ្រូបង្រៀនមុខវិជ្ជាផ្សេងទៀត ដើម្បីរៀបចំផែនការ មេរៀន ធ្វើបទបង្ហាញ ឬអនុវត្តផែនការ និងទទួលបាន មតិកែលម្អពីគ្រូបណ្តុះបណ្តាល។ គ្រូបង្រៀនមួយចំនួន ថែមទាំងបានអនុវត្តសកម្មភាពថ្មីៗនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ទៀតផង។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី វានៅតែមានកង្វល់ មួយចំនួន។ ជាឧទាហរណ៍ គ្រូបណ្តុះបណ្តាលច្រើនតែ មានប្រធានបទច្រើននៅពេលតែមួយ ដែលអាចធ្វើឱ្យ សិក្ខាកាមមួយចំនួនចាប់មិនបាន និងមិនអាចអនុវត្តអ្វី ដែលពួកគេបានរៀន។ សិក្ខាកាមក៏នៅខ្វះបទពិសោធន៍ ក្នុងការសិក្សាអន្តរមុខវិជ្ជា ដោយសារជាធម្មតា ការ បណ្តុះបណ្តាលបែងចែកគ្រូបង្រៀន ទៅតាមមុខវិជ្ជា ដោយកាត់បន្ថយឱកាសសហការគ្នាលើអន្តរកម្ម ប្រធានបទ។ លើសពីនេះ សិក្ខាសាលាការអភិវឌ្ឍ វិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំភាគច្រើន គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដែលមានតែ ម្តង ដោយមានការតាមដានផ្តល់ការគាំទ្រតិចតួច ដើម្បី ពង្រឹងការរៀនសូត្រ ឬជាជំនួយក្នុងការអនុវត្តអ្វីដែល បានរៀន។ បើមិនមានការគាំទ្រជាប្រចាំ និងការណែនាំ ជាក់ស្តែងទេ គ្រូបង្រៀនជាច្រើន បានត្រលប់ទៅប្រើ វិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបបុរាណវិញ (ឧទាហរណ៍ ការ បង្រៀនមេរៀន ការសរសេរមេរៀននៅលើក្តារខៀន ឬ ឱ្យលំហាត់សិស្សធ្វើ) ដោយសារតែពួកគាត់ខ្វះទំនុក ចិត្ត និងធនធាន ក្នុងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រថ្មីៗឱ្យមាន ប្រសិទ្ធភាព។

ភាពសមស្របគ្នា និងការសម្របខ្លួន

ខ្លឹមសារសិក្ខាសាលា មិនបានកែសម្រួលឱ្យ សមស្របទៅនឹងប្រវត្តិសិក្សា និងកម្រិតបទពិសោធន៍ ផ្សេងគ្នាៗរបស់គ្រូបង្រៀនទេ ដោយអ្នកខ្លះយល់ថា ខ្លឹមសារមានកម្រិតខ្ពស់ពេក ខណៈអ្នកខ្លះទៀតគិតថា វា សាមញ្ញពេក។ ជាលទ្ធផល ខណៈគ្រូបង្រៀនមួយចំនួន

អាចយកសកម្មភាពស្វែងរកទៅអនុវត្តបាន អ្នកខ្លះទៀត បានត្រលប់ទៅប្រើទម្លាប់នៃការបង្រៀនចាស់វិញ។ គ្រូបង្រៀនមុខវិជ្ជាបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងគណិតវិទ្យា មួយចំនួន ថែមទាំងយល់ឃើញថា មុខវិជ្ជារបស់ ពួកគាត់ពាក់ព័ន្ធនឹងការអប់រំស្វែងរកផងដែរ។ ជាងនេះ ទៅទៀត ការធានាឱ្យមានភាពសមស្របទៅនឹងបរិបទ ជាក់ស្តែងរបស់សាលារៀន ក៏ជាបញ្ហាគួរឱ្យព្រួយបារម្ភ មួយផងដែរ ព្រោះគ្រូបង្រៀនមួយចំនួនបានរាយការណ៍ ថា ពួកគាត់ខ្វះសម្ភារៈចាំបាច់សម្រាប់អនុវត្តចំណេះដឹង និងជំនាញដែលបានទទួលពីការបណ្តុះបណ្តាល។ លើក លែងតែសាលាធនធាន ដែលមានធនធានច្រើនជាង គេ សាលារៀនជាច្រើនផ្សេងទៀត ប្រឈមនឹងបញ្ហា ខ្វះសម្ភារៈ និងឧបករណ៍ ដែលជាឧបសគ្គសម្រាប់គ្រូ បង្រៀន ក្នុងការអនុវត្តអ្វីដែលពួកគាត់បានរៀនតាមរយៈ កម្មវិធីការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។ លើសពីនេះ របៀប ដែលផ្តោតខ្លាំងលើការប្រឡង បានជំរុញឱ្យគ្រូបង្រៀន ផ្តល់អាទិភាពដល់ការត្រៀមខ្លួនរបស់សិស្សសម្រាប់ការ ប្រឡង ជាជាងការអភិវឌ្ឍ និងអនុវត្តវិធីសាស្ត្របង្រៀន ដែលជំរុញឱ្យមានការចូលរួមសកម្មរបស់សិស្ស។ ជា ពិសេស សិស្សគន្លងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម មិនសូវយកចិត្ត ទុកដាក់លើមុខវិជ្ជាស្វែងរក ដោយជឿថាមុខវិជ្ជាស្វែងរក មិនពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រឡង ហើយគ្រូបង្រៀន ក៏មិន ចង់ទទួលយកគុកោសល្យប្រកបដោយនរោត្តន៍ ដែលមិនមាននៅក្នុងវិញ្ញាសារប្រឡងនោះដែរ។ បញ្ហា ចុងក្រោយគឺ ទំហំថ្នាក់រៀនធំ ដែលនាំឱ្យមានការលំបាក ក្នុងការគ្រប់គ្រងសកម្មភាពស្វែងរកដោយផ្ទាល់។ កត្តា ទាំងនេះ រួមផ្សំជាមួយនឹងកម្មវិធីសិក្សាដែលមានមាតិកា ច្រើនផង ធ្វើឱ្យមានពេលវេលា និងភាពបត់បែនតិចតួច សម្រាប់ការសិក្សាតាមបែបគម្រោង និងការអនុវត្ត អន្តរកម្មស្វែងរកផ្សេងទៀត។

អនុសាសន៍

សង្ខេបគោលនយោបាយនេះ ផ្តល់ជាអនុសាសន៍ សំខាន់ៗ ក្នុងគោលបំណងពង្រឹងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ជាប្រចាំ សំដៅធ្វើឱ្យការអប់រំស្វែងរក មានភាពប្រសើរ ឡើងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ គំនិតដែលបានស្នើឡើង ទាំងនេះ គឺផ្តល់ជូនចំពោះភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងឡាយ ដើម្បី ជំរុញប្រព័ន្ធអប់រំប្រកបដោយសមធម៌ ចីរភាព និង ប្រសិទ្ធភាពបន្ថែមទៀត។

ជូនចំពោះក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

- **ការផ្តល់ឱ្យដែលមានសមធម៌៖** ក្របខ័ណ្ឌការអភិវឌ្ឍ វិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំឆ្នាំ២០១៩ គិតគូរអំពីការអភិវឌ្ឍ វិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ សម្រាប់គ្រូបង្រៀនគ្រប់រូប (Mo- EYS 2019) ប៉ុន្តែស្តុតាងបង្ហាញថា សាលារៀន នៅតាមជនបទ និងសាលារៀនទូទៅ នៅតែ មិនទាន់ទទួលបានគុណ្ណៈបណ្តាលនៅឡើយ។ យុទ្ធសាស្ត្រជាតិ គួរតែផ្តល់អាទិភាពលើសមធម៌ ដោយកំណត់គោលដៅអប្បបរមានៃការទទួល បានការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំក្នុងការអប់រំស្វែងរក សម្រាប់សាលារៀនដែលជួបការលំបាក។ ទោះបីជា គ្រូបង្រៀនមកពីសាលាទូទៅមួយចំនួន មានឱកាស ចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលក៏ដោយ ក៏ពួកគាត់មិន អាចអនុវត្តការអប់រំស្វែងរកនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបានដែរ ដោយសារតែធនធានមានកម្រិត។ ដូច្នេះហើយ សាលារៀនទាំងនោះ គួរតែទទួលបានសម្ភារៈ និង ឧបករណ៍ចាំបាច់ សម្រាប់អនុវត្តន៍ការណែនាំស្វែងរក ថ្មីប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នៅពេលបញ្ចប់វគ្គ បណ្តុះបណ្តាលនីមួយៗ។
- **ការលើកកម្ពស់ភាពពាក់ព័ន្ធរបស់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ជាប្រចាំ តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលតាមបរិបទ និងជាបន្តបន្ទាប់៖** ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា គួរតែធានាថា ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ គឺបាន សម្របទៅតាមប្រវត្តិសិក្សា ចំណាប់អារម្មណ៍ និង បរិបទរបស់សាលារៀន តាមរយៈការវាយតម្លៃពី សមត្ថភាព និងការលើកទឹកចិត្តដល់គ្រូបង្រៀនមុន ពេលបណ្តុះបណ្តាល (សូមមើល King 2018)។ ការធ្វើបែបនេះ អាចឱ្យយើងបែងចែក វគ្គណែនាំអំពី ការអប់រំស្វែងរក សម្រាប់អ្នកដែលចាប់ផ្តើមដំបូង និង មេរៀនគុកោសល្យកម្រិតខ្ពស់ សម្រាប់គ្រូបង្រៀន ដែលមានបទពិសោធន៍ ហើយផ្តល់តម្លៃលើការ លើកទឹកចិត្ត និងការបើកចំហចំពោះនរោត្តន៍។ ខ្លឹមសារការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ ត្រូវតែឆ្លុះបញ្ចាំង ពីតថភាពនៃវិទ្យាល័យនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដោយ ប្រើឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង ដែលទាក់ទងនឹងថ្នាក់រៀន ធំ និងចម្រុះ ជាជាងការប្រើឧទាហរណ៍ករណីគំរូ។ សកម្មភាពបង្រៀនបែបថ្មី គួរតែត្រូវបានសាកល្បង នៅកម្រិតមូលដ្ឋានជាមុនសិន មុនពេលធ្វើការ ផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល។ ក្រសួង

អប់រំ យុវជន និងកីឡា គឺគួរតែបង្កើនវិសាលភាពនៃការបណ្តុះបណ្តាល និងអនុវត្តវិធីសាស្ត្របន្តបន្ទាប់គ្នា ដែលផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ សង្កត់ធ្ងន់លើខ្លឹមសារឱ្យស៊ីជម្រៅ និងការអនុវត្តនៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ជំនួសឱ្យការមានប្រធានបទជាច្រើន ក្នុងពេលតែមួយ រដ្ឋបណ្តុះបណ្តាលនីមួយៗ គួរតែផ្តោតលើប្រធានបទមួយ ដូចជា ការសិក្សាតាមបែបវិវេក ឬការសិក្សាតាមបែបគម្រោង បន្ទាប់មកត្រូវមានការឆ្លុះបញ្ចាំងនិងមតិកែលម្អពីមិត្តភក្តិ នៅក្នុងរត្នក្រោយៗទៀត។ រដ្ឋបណ្តុះបណ្តាលដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធទាំងនេះ បើរៀបចំអំឡុងពេលវិស្សមកាលធម្មតា នឹងជួយគ្រូបង្រៀនអនុវត្តវិធីសាស្ត្រថ្មីបន្តិចម្តងៗ និងពង្រឹងទំនុកចិត្តលើការបង្រៀនស្នែង។

- **ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ថ្នាក់ដឹកនាំសាលារៀនក្នុងការគាំទ្រដល់គ្រូបង្រៀន៖** ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា គួរតែផ្តល់ការណែនាំ និងការបណ្តុះបណ្តាលច្បាស់លាស់ ដល់ថ្នាក់ដឹកនាំសាលារៀន ដើម្បីឱ្យពួកគាត់តាមដាន និងគាំទ្រយ៉ាងសកម្មនូវការអនុវត្តវិធីសាស្ត្រគុកោសល្យស្នែងថ្មីរបស់គ្រូបង្រៀន។ ភស្តុតាងស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា នាយកសាលាជាច្រើនតែងតែបន្ទោសពីការខ្វះខាតចំណេះដឹងលើខ្លឹមសារ ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលថា ជាឧបសគ្គដល់ការគាំទ្រគ្រូបង្រៀន។ ទោះជាយ៉ាងណា តាមពិតគួរនាំទីរបស់នាយកសាលា គឺផ្តោតតែលើការសម្របសម្រួលសកម្មភាពនានា ដូចជា ការពិភាក្សាជាមួយគ្រូបង្រៀនអំពីរបៀបបញ្ចូលវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មីៗទៅក្នុងថ្នាក់រៀន របៀបគាំទ្រការអនុវត្ត និងរបៀបរាយការណ៍ការអនុវត្ត។ លទ្ធផលស្រាវជ្រាវនេះបង្ហាញពីតម្រូវការបណ្តុះបណ្តាល សម្រាប់នាយកសាលាដែលផ្តោតលើការគាំទ្រ និងការណែនាំផ្ទាល់ដល់គ្រូបង្រៀន។

- **ការអនុវត្តប្រព័ន្ធលើកទឹកចិត្តផ្នែកលើសមិទ្ធកម្ម៖** គោលនយោបាយស្តីពី ការចូលរួមការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ និងការលើកទឹកចិត្តមានហើយ ប៉ុន្តែយោងតាមភស្តុតាងនៃការស្រាវជ្រាវ រាជរដ្ឋាភិបាលតែងតែកំណត់ត្រានៃការចូលរួមការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំប៉ុណ្ណោះ ដែលមានឥទ្ធិពលមិនទៀងទាត់លើការផ្លាស់

ប្តូរផ្នែកអប់រំ ។ ដើម្បីជំរុញឱ្យមានការចូលរួមដោយចីរភាព និងការកែលម្អជាក់ស្តែង ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា គួរតែបង្កើតប្រព័ន្ធលើកទឹកចិត្តដែលផ្តល់រង្វាន់ផ្នែកលើសមិទ្ធកម្មរៀននិងបង្រៀន និងផ្អែកលើលទ្ធផលអប់រំជាវិជ្ជមាននៅក្នុងការអប់រំស្នែង ជាជាងការទទួលស្គាល់តែការចូលរួមនៅក្នុងសកម្មភាពការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។

- **ដោះស្រាយឧបសគ្គរចនាសម្ព័ន្ធជាប្រព័ន្ធ៖** ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា គួរតែដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមជាប្រព័ន្ធ ដូចជា ថ្នាក់ដែលមានទំហំធំ ឧបសគ្គធនធាន កង្វះគ្រូបង្រៀន និងវប្បធម៌ដែលផ្តោតខ្លាំងលើការប្រឡង ដែលរារាំងដល់ការអប់រំស្នែង។ ការប្រឡងថ្នាក់ទី១២នៅប្រទេសកម្ពុជាបានដាក់សម្ពាធលើសិស្ស និងគ្រូបង្រៀន ឱ្យផ្តោតលើការទន្ទេញចាំ លើការស្ទាត់ជំនាញទស្សនាទានស្នែង ដែលផ្តល់សារៈសំខាន់តិចតួចដល់ការសិក្សាតាមបែបវិវេក ការពិសោធន៍ ឬវិធីសាស្ត្របង្រៀនសម្រាប់ការបង្រៀន និងរៀនតាមបែបគម្រោង។ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា គួរតែសម្របការរាយការណ៍ឱ្យត្រូវនឹងគោលដៅរបស់ស្នែង ដោយសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការគិតបែបគ្រឹះវិវិចិត្រភាព និងការអនុវត្ត។ លើសពីនេះ ការធ្វើឱ្យសម្ភារៈបរិក្ខារនិងកម្មវិធីសិក្សាប្រសើរឡើង គឺចាំបាច់ណាស់សម្រាប់ការសិក្សាស្នែង ដែលផ្តោតលើសកម្មភាពសិស្សដោយផ្ទាល់។ បើគ្មានកំណែទម្រង់ទាំងនេះទេ ទោះជាមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងពង្រឹងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំខ្លាំងក៏ដោយ ក៏ប្រហែលជាមិនមានលទ្ធផលល្អ នៅក្នុងការកែលម្អថ្នាក់រៀនដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គួរកត់សម្គាល់ថាការអនុវត្តស្នែងនៅក្នុងសាលារៀន ក៏អាស្រ័យលើសមត្ថភាពរបស់គ្រូបង្រៀនផងដែរ។

ជូនចំពោះនាយកសាលា និងលោកគ្រូអ្នកគ្រូ

- **ឈានមុខក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមអប់រំស្នែង៖** នាយកសាលាដើរតួនាទីសំខាន់ក្នុងការរៀបចំវប្បធម៌ និងអាទិភាពរបស់សាលារៀន ក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ហើយគួរតែចេញមុខដើរតួជាអ្នកតស៊ូសិទ្ធិក្នុងការអប់រំស្នែង ដោយត្រូវធានាថា ការអប់រំស្នែងជាធាតុផ្សំស្នូលក្នុងការបង្រៀន និងការរៀន ជាជាង

«កម្មវិធីបន្ថែម»។ នេះមានន័យថា នាយកសាលា ត្រូវសកម្មក្នុងការលើកកម្ពស់ការអប់រំស្នែង តាមរយៈ ការផ្សព្វផ្សាយអំពីសារៈសំខាន់របស់វា ទៅកាន់ គ្រូបង្រៀន សិស្សានុសិស្ស និងមាតាបិតា បង្ហាញ ពីករណីជោគជ័យ និងគម្រោងរបស់សិស្ស និង ភ្ជាប់ស្នែងទៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នានារបស់សាលារៀន ដើម្បីកសាងចំណូលចិត្តក្នុងការអប់រំស្នែង។ ក្រៅពី សកម្មភាពទាំងនេះ នាយកសាលាអាចរៀបចំសកម្ម ភាពស្នែងឱ្យទៅជាសកម្មភាពរបស់ស្ថាប័ន ដោយ បញ្ចូលស្នែងទៅក្នុងសកម្មភាពរបស់សាលារៀន ដូចជា ការបង្កើតក្លឹបស្នែង ការលើកទឹកចិត្តឱ្យ អនុវត្តគម្រោងអន្តរមុខវិជ្ជា និងការសម្របផែនការ សាលារៀន ឱ្យត្រូវទៅតាមអាទិភាពស្នែងរបស់ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។ ម្យ៉ាងទៀត នាយក សាលាគួរមានយុទ្ធសាស្ត្រច្បាស់លាស់ ក្នុងការបែង ចែកធនធានឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយផ្តល់អាទិភាព ដល់ការប្រើប្រាស់ថវិកាដែលមានកម្រិត សម្រាប់ សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងស្នែង ដូចជា ការពិសោធន៍ វិទ្យាសាស្ត្រដែលចំណាយតិច ការផ្គត់ផ្គង់ឧបករណ៍ បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍ និងការ គាំទ្រឱ្យគ្រូបង្រៀនចូលរួមក្នុងសកម្មភាពការអភិវឌ្ឍ វិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។ ជាមួយគ្នានេះ នាយកសាលា អាចប្រើប្រាស់ថវិកាអភិវឌ្ឍន៍សាលារៀន និងពង្រឹង ភាពជាដៃគូជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន អង្គការ ក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងវិស័យឯកជន ដើម្បីប្រមូល និង ប្រើប្រាស់ធនធានបន្ថែម សំដៅបង្កើនផលជះវិជ្ជមាន ឱ្យបានជាអតិបរមា។ ជាការចាំបាច់ដូចគ្នាដែរ នាយក សាលាគួរបង្កើតបរិយាកាសប្រកបដោយការគាំទ្រ សម្រាប់គ្រូបង្រៀន តាមរយៈការផ្តល់ពេលវេលា រៀបចំមេរៀន លើកទឹកចិត្តអនុវត្តន៍ការបង្រៀន ប្រកបដោយនវានុវត្តន៍ ទទួលស្គាល់គំនិតផ្តួចផ្តើម ក្នុងគរុកោសល្យស្នែង និងធានាថា សាលារៀន និង គ្រូបង្រៀនទាំងអស់ មានឱកាសអភិវឌ្ឍន៍វិជ្ជាជីវៈ ដោយស្មើភាព ហើយភ្ជាប់ការអភិវឌ្ឍន៍វិជ្ជាជីវៈទៅនឹង ការអនុវត្តនៅក្នុងថ្នាក់រៀនដោយផ្ទាល់។

- **ការផ្តល់ការគាំទ្រ និងការតាមដានយ៉ាងសកម្មដល់ គ្រូបង្រៀន៖** នាយកសាលាត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យ តាមដានជាប្រចាំនូវរដ្ឋភាពរបស់គ្រូបង្រៀន ក្នុង ការអនុវត្តវិធីសាស្ត្រស្នែងថ្មី ផ្តល់នូវមតិយោបល់

ស្ថាបនា និងសម្របសម្រួលឱ្យមានការឆ្លុះបញ្ចាំង អំពីខ្លួនឯងជារឿយៗ (សូមមើល King 2018)។ ការគាំទ្រដល់ការបង្កើតកម្មវិធីតម្រង់ទិស និង ការណែនាំនៅក្នុងសាលារៀន ក៏ជាកត្តាសំខាន់ផង ដែរ។ លើសពីនេះ នាយកសាលាគួរតែបង្កើតឱកាស ឱ្យបានទៀងទាត់ សម្រាប់គ្រូបង្រៀន ក្នុងការពិភាក្សា ក្រោយរៀនចប់ ឬរៀនពីគ្រូបង្រៀនដទៃ មិត្តភក្តិ ទៅវិញទៅមកជាដើម ជាពិសេសក្នុងអំឡុងពេល ការប្រជុំបច្ចេកទេសដែលគ្រូបង្រៀន អាចចែករំលែក បញ្ហាប្រឈម និងភាពជោគជ័យ ក្នុងការអនុវត្តការ បង្រៀនស្នែង។ តាមរយៈការជំរុញវប្បធម៌កែលម្អ ជាប្រចាំ និងកិច្ចសន្ទនាប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ នាយក សាលាអាចធានាថា ការបណ្តុះបណ្តាលនឹងប្រែក្លាយ ទៅជាការផ្លាស់ប្តូរជាវិជ្ជមានយូរអង្វែង សម្រាប់ ការអនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀន។

- **ការបង្កើតផែនការការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ៖** គ្រូបង្រៀន គួរតែត្រូវបានលើកទឹកចិត្តក្នុងការព្យាយាមសម្រេច គោលដៅរបស់ខ្លួនក្នុងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ តាមរយៈសកម្មភាពផ្លូវការ ដូចជា ការអប់រំដែល មានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការ ដូចជា ការរៀនពីមិត្តភក្តិទៅវិញទៅមក និងការសិក្សា ដោយខ្លួនឯងជាដើម ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុង គោលនយោបាយ ស្តីពីការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (MoEYS 2019)។ លើសពីនេះ សាលារៀនគួរតែ ទទួលស្គាល់ និងគាំទ្រដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងនេះ ថាជាកត្តាសំខាន់ក្នុងការកែលម្អគុណភាពបង្រៀន និងលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។ នាយកសាលា ត្រូវតែដើរតួនាទីសកម្មក្នុងការធ្វើផែនការ និងការ ផ្តល់ធនធានសម្រាប់គាំទ្រដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមការ អភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈនៅតាមសាលារៀន ជាជាងពឹងផ្អែក តែលើគម្រោងដែលផ្តល់មូលនិធិដោយម្ចាស់ជំនួយ។ វិធីសាស្ត្រអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ ដែលផ្អែកលើ គ្រូបង្រៀន និងសាលារៀន នឹងជួយធានាបាននូវ ចីរភាព ភាពពាក់ព័ន្ធ និងភាពសមស្របកាន់តែ ប្រសើរ ស្របតាមបរិបទ និងតម្រូវការជាក់ស្តែងរបស់ គ្រូបង្រៀន និងសាលារៀន។

ឯកសារយោង

- ADB (Asian Development Bank). 2022. “Kingdom of Cambodia: Science and Technology Project in Upper Secondary Education.” <https://www.adb.org/sites/default/files/project-documents/55134/55134-001-ipp-en.pdf>.
- Kao, Sovansopha, Phal Chea, and Sopheak Song. 2022. *Upper Secondary School Tracking and Major Choices in Higher Education: To Switch or Not to Switch*. CDRI Working Paper Series No. 133. Phnom Penh: CDRI. <https://doi.org/10.64202/wp.133.202203>.
- . 2024. “Upper Secondary School Tracking and Major Choices in Higher Education: To Switch or Not to Switch.” *Educational Research for Policy and Practice* 23 (1): 89–113. <https://doi.org/10.1007/s10671-023-09356-1>.
- King, Elizabeth Fiona. 2018. “Developing Teacher Capacity in Cambodia: An Expanded Model.” *Asian Education and Development Studies* 7 (1): 2–14. <https://doi.org/10.1108/aeds-06-2017-0053>.
- MoEYS (Ministry of Education, Youth and Sport). 2016. *គោលនយោបាយស្តីពីការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា វិស្វកម្ម និងគណិតវិទ្យា* [Policy on Science, Technology, Engineering, and Mathematics]. Phnom Penh: MoEYS.
- . 2019. *Continuous Professional Development Framework for Teachers and School Directors*. Phnom Penh: MoEYS.
- . 2021. *Cambodia Secondary Education Blueprint 2030*. Phnom Penh: MoEYS.

អំពីវិទ្យាស្ថាន

វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និងស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (របស់អ/CDRI) គឺជាវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ឯករាជ្យឈានមុខគេរបស់កម្ពុជា។ បង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ១៩៩០ វិទ្យាស្ថាន CDRI មានបេសកកម្មផលិតចំណេះដឹងអំពីការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយគុណភាព មានឥទ្ធិពល និងផលជះ តាមរយៈការស្រាវជ្រាវគោលនយោបាយ និងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ដើម្បីរួមចំណែកដល់ភាពរុងរឿងរបស់ប្រទេសកម្ពុជា និងតំបន់។

សង្ខេបគោលនយោបាយ CDRI បង្ហាញពីលទ្ធផលរកឃើញសំខាន់ៗ និងផលជះខាងគោលនយោបាយនៃការស្រាវជ្រាវរបស់ CDRI សម្រាប់ទស្សន៍ទាយដែលមិនមែនជាអ្នកជំនាញ ដោយមានគោលបំណងផ្តល់ព័ត៌មានដល់ការដាក់ពិភាក្សាខាងគោលនយោបាយ។

ទស្សនៈដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនេះ គឺជាទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធ ហើយមិនឆ្លុះបញ្ចាំងពីទស្សនៈរបស់វិទ្យាស្ថាន CDRI ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬស្ថាប័នដែលអ្នកនិពន្ធកំពុងបម្រើការងារនោះទេ។ វិទ្យាស្ថាន CDRI មិនធានាភាពត្រឹមត្រូវនៃទិន្នន័យដែលមាននៅក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនេះទេ ហើយមិនទទួលខុសត្រូវចំពោះផលវិបាកណាមួយសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ឡើយ។

ការសិក្សានេះ ទទួលបានការគាំទ្រពីរដ្ឋាភិបាលអូស្ត្រាលី តាមរយៈកម្មវិធីពន្ធុកចំណេះ ២៖ ទិន្នន័យ និងការពិភាក្សាដើម្បីការអភិវឌ្ឍនៅកម្ពុជា ដែលអនុវត្តដោយអង្គការមូលនិធិអាស៊ី។

វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និងស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា

ផ្លូវលេខ ៥៦ លេខ ៣១៥ ខណ្ឌទួលគោក ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៦២២ រាជធានីភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា
+៨៥៥ ២៣ ៨៨១៧០១ / ៨៨១៩១៦ / ៨៨៣០០៣ អ៊ីមែល cdri@cdri.org.kh វេបសាយ www.cdri.org.kh

អាជ្ញាប័ណ្ណអន្តរជាតិ Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0)
© 2026 CDRI។ អាជ្ញាប័ណ្ណ CC មិនអនុវត្តចំពោះសម្ភារៈរក្សាសិទ្ធិដែលមិនមែនជាប់សម្រាប់ CDRI នៅក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនេះទេ។